

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Biohealth Italia Srl (Rivoli, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki LITHOREN – EU-tavaramerkki nro 12 744 901

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 14.9.2017 asiassa R 178/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen, ja
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut EUIPO:ssa käydyn menettelyn kulut mukaan lukien.

Kanneperusteet

- asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on rikottu.
- asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 28.11.2017 – Moreira v. EUIPO – Da Silva Santos Júnior (NEYMAR)

(Asia T-795/17)

(2018/C 063/19)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Carlos Moreira (Guimarães, Portugali) (edustaja: asianajaja T. Soares Faria)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Neymar da Silva Santos Júnior (Barcelona, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki NEYMAR – EU-tavaramerkki nro 11 432 044

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 6.9.2017 asiassa R 80/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja julistaa asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 53 artiklan 2 kohdan a alakohdan perusteella päteväksi tavaramerkin NEYMAR, nro 11 432 044, jonka haltija Carlos Moreira on, kaikkien niiden tavaroiden ja palvelujen osalta, joille tämä tavaramerkki on rekisteröity

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 /8 artiklan 2 kohtaa on rikottu.

Kanne 11.12.2017 – Správa železniční dopravní cesty v. komissio ja INEA

(Asia T-815/17)

(2018/C 063/20)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Správa železniční dopravní cesty, státní organizace (Praha, Tšekki) (edustaja: asianajaja F. Korbel)

Vastaajat: Euroopan komissio ja innovoinnin ja verkkojen toimeenpanovirasto (INEA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan komission 11.10.2017 antaman päätöksen C(2014) 8572, viite INEA/ASI/MZ apr Ares(2017).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että seuraavien julkisten hankintasopimusten keskinäinen yhteys on arvioitu väärin: ”Tekninen ja ympäristöanalyysi uudesta rautatieyhteydestä Lovosice–Dresden Tšekin tasavallan alueella”, ”Arviointi uutta rautatieyhteyttä Praha–Dresden koskevasta hankkeesta Tšekin tasavallan alueella” ja ”Uusi rautatie Litoměřice–Ústí nad Labem–Saksan raja”.

Riidanalaisen päätöksen mukaan nämä julkiset hankintasopimukset liittyvät läheisesti toisiinsa ja niistä olisi pitänyt tehdä yhteinen hankintasopimus kynnysarvon ylittymisen vuoksi. Tämä johtopäätös perustuu asian virheelliseen oikeudelliseen arviointiin, koska näiden julkisten hankintasopimusten kohteet ovat erotettavissa toisistaan ja niiden toteuttamiseen tarvitaan erilaista ammatillista osaamista.

2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, ettei riidanalaisen päätökseen sisälly riittävästi yksilöityjä perusteita näiden julkisten hankintasopimusten keskinäiselle yhteydelle: erityisesti päätöksessä

— ei esitetä yksityiskohtaisia syitä näiden julkisten hankintasopimusten väliselle tekniselle yhteenkuuluvuudelle, jonka päätöksessä päätellään virheellisesti olevan olemassa

— ei todeta, mitä nimenomaisia kansallisia tai Euroopan unionin säädöksiä tai niihin sisältyviä säännöksiä on rikottu

— ei esitetä laillisuusvalvonnassa tarkistettavissa olevia perusteita, jotka ovat ohjanneet vastaajan päätöksentekoa, eikä seikkoja, jotka vastaaja on ottanut huomioon tai jättänyt huomiotta päätyessään tekemäänsä ratkaisuun tosiasiallisesta rahamäärästä, jonka se ei katso täyttävän valintakriteerejä.